

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	statement- מימרא ^ קושיא- challenge ? שאלה- question ! תירוץ- answer proof- ראייה
מקרא- key:	

עבודה זרה- לפני אידיהן		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
דאמר קרא: (דברים ז) לא תחנם, לא תתן להם חנייה בקרקע.	רבי יוסי בר חנינא:											!	◇
האי לא תחנם מיבעי ליה דהכי קאמר רחמנא: לא תתן להם חן												!	◇
א"כ, לימא קרא לא תחנם, מאי לא תחנם? שמע מינה תרתי.												!	◇
ואכתי מיבעי ליה דהכי אמר רחמנא: לא תתן להם מתנת של חנם												!	◇
אם כן, לימא קרא לא תחנם, מאי לא תחנם? שמע מינה כולהו.												!	◇
לא תחנם - לא תתן להם חנייה בקרקע, דבר אחר: לא תחנם - לא תתן להם חן, דבר אחר: לא תחנם - לא תתן להם מתנת חנם.	תניא נמי הכי:											!	◇
ומתנת חנם גופה תנאי היא												!	◇
(דברים יד) לא תאכלו כל נבילה לגר אשר בשעריך תתנה ואכלה או מכור לנכרי - אין לי אלא לגר בנתינה ולעובד כוכבים במכירה, לגר במכירה מניין? תלמוד לומר: תתנה או מכור. לעובד כוכבים בנתינה מניין? תלמוד לומר: תתנה ואכלה או מכור לנכרי, נמצא אתה אומר: אחד גר ואחד עובד כוכבים בין בנתינה בין במכירה, דברי ר' מאיר	דתנאי: (רבי מאיר)											!	◇
דברים ככתבו, לגר בנתינה ולעובד כוכבים במכירה.	רבי יהודה:											!	◇
שפיר קאמר ר"מ, ור' יהודה?												!	◇
אי סלקא דעתך כדקאמר ר"מ, לכתוב רחמנא תתנה ואכלה ומכור, או למה לי? שמע מינה לדברים ככתבו הוא דאתא.	אמר לך: (רבי יהודה)											!	◇
ור"מ?												!	◇
ההוא לאקדומי תנינה דגר למכירה דעובד כוכבים.	(רבי מאיר)											!	◇
ור' יהודה?												!	◇
כיון דגר אתה מצווה להחיותו, - וכנעני אי אתה מצווה להחיותו, להקדים לא צריך קרא.	(רבי יהודה)											!	◇
ד"א: לא תחנם - לא תתן להם חן.												!	◇
מסייע ליה לרב												!	◇
אסור לאדם שיאמר כמה נאה עובדת כוכבים זו.	דאמר רב:											!	◇
מעשה ברשב"ג שהיה על גבי מעלה בהר הבית, וראה עובדת כוכבים אחת נאה ביותר, אמר: (תהלים קד) מה רבו מעשיך ה'	מיתבי: (רשב"ג)											!	◇
ואף ר"ע ראה אשת טורנוסרופוס הרשע, רק שחק ובכה, רק - שהיתה באה מטיפה סרוחה, שחק - דעתידה דמגיירא ונסיב לה, בכה - דהאי שופרא בלי עפרא	(רבי עקיבא)											!	◇
ורב, אודויי הוא דקא מודה	(רב)											!	◇
הרואה בריות טובות, אומר: ברוך שככה ברא בעולמו.	דאמר מר:											!	◇
ולאסתכלי מי שרי?												!	◇
(דברים כג) ונשמרת מכל דבר רע - שלא יסתכל אדם באשה נאה ואפילו פנויה, באשת איש ואפ"ל מכוערת, ולא בבגדי צבע של אשה, ולא בחמור ולא בחמורה ולא בחזיר ולא בחזירה ולא בעופות בזמן שנזקקין זה לזה, ואפילו מלא עינים כמלאך המות	מיתבי:											!	◇
אמרו עליו על מלאך המות, שכולו מלא עינים, בשעת פטירתו של חולה, עומד מעל מראשותיו וחרבו שלופה בידו וטיפה של מרה תלויה בו, כיון שחולה רואה אותו מזדעזע ופותח פיו וזורקה לתוך פיו, ממנה מת, ממנה מטריח, ממנה פניו מוריקות												!	◇
קרן זוית הואי.												!	◇
ולא בבגדי צבע של אשה.												!	◇
אפילו שטוחין על גבי כותל.	רב יהודה אמר שמואל:											!	◇

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא- statement † קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ראיה- proof
מקרא- key:	

עבודה זרה- לפני אידיהן		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
ובמכיר בעליהן.	רב פפא:										■	◇	
דיקא נמי, דקתני ולא בבגדי צבע אשה, ולא קתני ולא בבגדי צבעונין, שמע מינה.	רבא:										■	◇	
הני מילי בעתיקי, אבל בחדתי לית לן בה, דאי לא תימא הכי, אנו מנא לאשפורי היכי יהינין? הא קא מסתכל.	רב חסדא:										■	◇	
ולטעמיך, הא דאמר רב יהודה: מין במינו מותר להכניס כמכחול בשופרת	[רב יהודה]										‡	◇	
הא קא מסתכל											‡	◇	
אלא בעבידותיה טריד, ה"נ בעבידותיה טריד.											‡	◇	
ממנה מת.	אמר מר:											■	◇
נימא, פליגא דאבוה דשמואל											‡	◇	
דאמר אבוה דשמואל: אמר לי מלאך המות: אי לא דחיישנא ליקרא דברייטא, הוה פרענא בית השחיטה כבהמא	[אבוה דשמואל]										○ ‡	◇	
דלמא ההיא טיפה מחתכה להו לסימנין.											!	◇	
ממנה מסריח.												■	◇
מסייע ליה לרבי חנינא בר כהנא												■	◇
הרוצה שלא יסריח מתו, יהפכנו על פניו.	דא"ר חנינא בר כהנא, אמרי בי רב:											■	◇
(דברים כו) ונשמרת מכל דבר רע - שלא יהרהר אדם ביום ויבוא לידי טומאה בלילה.	ת"ר:											■	◇
תורה מביאה לידי זהירות, וזהירות מביאה לידי זריזות, וזריזות מביאה לידי נקיות, נקיות מביאה לידי פרישות, פרישות מביאה לידי טהרה, טהרה מביאה לידי קדושה, קדושה מביאה לידי ענוה, ענוה מביאה לידי יראת חטא, יראת חטא מביאה לידי חסידות, חסידות מביאה לידי רוח הקודש, רוח הקודש מביאה לידי תחיית המתים, וחסידות גדולה מכולן, שנאמר: (תהלים פט) אז דברת בחזון להסידוך.	מכאן א"ר פנחס בן יאיר:											■	◇
ופליגא דרבי יהושע בן לוי												■	◇
ענוה גדולה מכולן, שנאמר: (ישעיהו סא) רוח ה' אלהים עלי יען משח ה' אותי לבשר ענוים, חסידים לא נאמר אלא ענוים, הא למדת שענוה גדולה מכולן.	דא"ר יהושע בן לוי:											■	◇
אין מוכרין להן וכו'.												■	◇
מוכרין להן אילן על מנת לקרץ וקוצץ, דברי ר' יהודה	ת"ר: [רבי יהודה]											◆	◇
אין מוכרין להן אלא קצוצה	רבי מאיר:											◆	◇
שחת - על מנת לגזוז וגזוז, דברי רבי יהודה	[רבי יהודה]											◆	◇
אין מוכרין להן אלא גזוזה	רבי מאיר:											◆	◇
קמה - על מנת לקצור וקוצר, דברי רבי יהודה	[רבי יהודה]											◆	◇
אין מוכרין אלא קצורה.	רבי מאיר:											◆	◇
וצריכא, דאי אשמעינן אילן, בהא קאמר רבי מאיר, כיון דלא פסיד משהי ליה, אבל האי דכי משהי לה פסיד - אימא מודי ליה לר' יהודה ואי אשמעינן בהני תרתי, משום דלא ידיע שבחיהו, אבל שחת ידיע שבחיהו - אימא מודי ליה לר' מאיר ואי אשמעינן בהא, בהא קאמר ר' מאיר, אבל בהנך אימא מודי ליה לרבי יהודה, צריכא.												■	◇
בהמה על מנת לשחוט, מהו? התם טעמא מאי שרי ר' יהודה? דלאו ברשותיה קיימי ולא מצוי משהי להו, אבל בהמה כיון דברשותיה דעובד כוכבים קיימא משהי לה, או דלמא לא שנא?	איבעיא להו:											^	◇
בהמה - ע"מ לשחוט ושוחט, דברי רבי יהודה	ת"ש, דתניא: [רבי יהודה]											◆	◇
אין מוכרין לו אלא שחווה.	רבי מאיר:											◆	◇

disputants-חולקים ♦ ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	statement-מימרא ■ ; קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראייה- proof
מקרא-<u>key</u>:	

עבודה זרה-לפני אידיהן		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אין משכירין להם בתים בארץ ישראל ואין צריך לומר שדות, ובסוריא משכירין להם בתים אבל לא שדות, ובחז"ל מוכרין להם בתים ומשכירין שדות, דברי רבי מאיר	[רבי מאיר]										♦ ■	כ: מ